Lieta Nr.133081116
Lietas arhīva Nr.1-0811-16/20

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
Sigulda 2016.gada 1.novembrī

Rīgas rajona tiesas tiesnese A.Ilstere rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2016.gada 5.augusta lēmumu Nr.659, un

k o n s t a t ē j a

2016.gada 24.augustā Rīgas rajona tiesā no Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes (turpmāk - Iestāde) saņemta /pers. A/ (turpmāk - sūdzības iesniedzējs) sūdzība par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2016.gada 5.augusta lēmumu Nr.659 (turpmāk - Iestādes lēmums) atcelšanu un administratīvā pārkāpuma lietas materiāli.

No lietas materiāliem konstatējams, ka 2016.gada 31.maijā Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes inspektors Valsts amatpersona sastādījis /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PF278280 par to, ka 2016.gada 9.jūnijā plkst.08.55 /pers. A/ vadīja transportlīdzekli /TL marka/, Valsts Reģ.Nr./TL numurs/, pa Brīvības gatvi no G.Zemgaļa gatves Krimuldas ielas virzienā pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem. Pārkāpts Ceļu satiksmes noteikumu 92.pants. Atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{7}panta sestā daļā. /pers. A/ par minēto pārkāpumu uzlikts naudas sods 40 *euro* (lietas 5. - 6.lapa).

Pieņemto lēmumu /pers. A/ 2016.gada 17.jūnijā pārsūdzējis Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldē (lietas 7.lapa).

2016.gada 5.augustā Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka p.i. V.Mistre pieņēmusi lēmumu Nr.659 administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PF278280, ar kuru Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes inspektora J.Rinkmaņa 2016.gada 9.jūnija lēmums atstāts negrozīts un sūdzība noraidīta (lietas 20. - 24.lapa).

Lēmumā norādīts, ka 2016.gada 9.jūnijā VP GKPP SDP SUKB SUN jaunākais inspektors (turpmāk - jaunākais inspektors) /amatpersona/ sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PF 278280, kurā norādīja, ka vadītājs /pers. A/ minētajā dienā, plkst.08.55 vadīja transportlīdzekli /TL marka/(valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/), Rīgā, pa Brīvības gatvi, no G.Zemgala gatves Krimuldas ielas virzienā pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem.

2015.gada 2.jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr.279 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - CSN) 92.punkts nosaka, ja ceļš apzīmēts ar 505., 507., 509. vai 510. ceļa zīmi, pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem, pārējo transportlīdzekļu vadītājiem aizliegts braukt un apturēt transportlīdzekli šajā joslā, izņemot taksometrus, attiecīgi reģistrētus elektromobiļus, kuriem uzstādītas speciālas nozīmes transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numura zīmes, un, ja kāda no minētajām zīmēm uzstādīta kopā ar 824. papildzīmi, - arī velosipēdus.

Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 149.^{7}panta sestajā daļā - par braukšanu pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit *euro* apmērā.

2016.gada 9.jūnijā VP GKPP SDP SUKB SUN jaunākais inspektors J.Rinkmanis saskaņā ar LAPK 32.-37., 268.-274.^{1}pantu un 275.panta pirmās daļas pirmo punktu pieņēma lēmumu Nr.PF 278280, par izdarīto pārkāpumu /pers. A/ piemērojot LAPK 149.^{7}panta sestās daļas sankcijā paredzēto naudas sodu - 40 *euro* apmērā.

/pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PF 278280 sastādīšanas brīdī parakstījis minēto protokolu un veicis tajā ierakstu „Iebraucu minētā joslā saskaņā ar CSN 93.panta prasībām. Ir iebildumi pret konstetēto".

2016.gada 17.jūnijā Valsts policijā saņemta /pers. A/ sūdzība (reģistrācijas Nr.S-4422) par administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PF 278280. /pers. A/ sūdzībā norāda, ka 2016.gada 9.jūnijā, plkst.9:00 ar transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, pārvietojās pa Brīvības ielu, kad viņu ir apturējis jaunākais inspektors J.Rinkmanis. Pārkāpuma būtībā inspektors norāda, ka ir pārkāpts Ceļu satiksmes noteikumu 92.punkts, proti, transportlīdzekļa vadīšana pa sabiedriskā transporta joslu. Jaunākais inspektors pārkāpuma būtībā apraksta, ka transportlīdzeklis ir vadīts pa Brīvības gatvi posmā no G.Zemgala gatves līdz Krimuldas ielai.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka nepiekrīt protokolā minētajam pārkāpumam, jo CSN noteikumu 93.punkts paredz gadījumus, kad sabiedriskā transporta joslu drīkst izmantot, tai skaitā, ja transportlīdzekļa vadītājam, lai izbrauktu pa labi uz ceļu ar šādu joslu, ko konkrētajā gadījumā arī ir darījis. /pers. A/ norāda, ka jaunākā inspektora norādītā pārkāpuma būtība ir nepatiesa, jo transportlīdzeklis tika vadīts pa savādāku maršrutu un sūdzībai pievieno videonovērošanas kameru ierakstu un attēlu, kurā redzams patiesais braukšanas maršruts. /pers. A/ uzskata, ka nav izdarījis konkrēto pārkāpumu, jo, veicot labo pagriezienu un izbraucot uz Brīvības gatves, ir norādīta 505.ceļa zīme un 904.ceļa apzīmējums, sabiedriskā transporta josla nav atdalīta no pārējās brauktuves ar nepārtrauktu ceļa apzīmējuma līniju.

Pamatojoties uz sūdzībā norādīto, /pers. A/ lūdz atcelt lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PF 278280.

Sūdzības izskatīšanas laikā no jaunākā inspektora J.Rinkmaņa tika pieprasīts dienesta ziņojums. Jaunākais inspektors J.Rinkmanis 2016.gada 5.jūlija ziņojumā norāda, ka 2016.gada 9.jūnijā veica dienesta pienākumus Brīvības gatvē pie Krimuldas ielas. Virzienā no G.Zemgala gatves, pa Brīvības gatvi Krimuldas ielas virzienā, pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem, brauca transportlīdzeklis /TL marka/ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, kurš turpināja braukt pa minēto joslu, neveicot pārkārtošanās manevru. Minētais transportlīdzeklis tika apturēts pie Krimuldas ielas un sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PF 278280.

Sūdzības izskatīšanas laikā no Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes tika pieprasīti administratīvā pārkāpuma lietas Nr.PF 278280 materiāli.

2016.gada 2.augustā no Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes tika saņemti administratīvās pārkāpuma lietas Nr.PF 278280 materiāli - administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PF 278280.

LAPK 286.panta pirmā daļā nosaka - sūdzību vai protestu par administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu augstākā iestāde izskata

rakstveida procesā 30 dienu laikā pēc sūdzības vai protesta saņemšanas, bet lietās par satiksmes noteikumu pārkāpumiem - pēc visu lietas materiālu saņemšanas.

LAPK 286.panta otrajā daļā noteikts, ka augstāka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību.

LAPK 244.pantā noteikts, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Ceļu satiksmes likuma (turpmāk - CSL) 19.panta pirmā daļa nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus.

Lietā ir strīds par to, vai /pers. A/ 2016.gada 9.jūnijā izdarīja LAPK 149.^{7}panta sestajā daļā paredzēto pārkāpumu.

/pers. A/ sūdzībā norāda, ka nepiekrīt administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PF 278280 norādītajai pārkāpuma būtībai, proti, viņa braukšanas maršruts nebija tāds, kā norādīts protokolā. /pers. A/ sūdzībā norāda, ka nav braucis no G.Zemgaļa gatves puses, bet uz Brīvības gatves izbraucis pa labi no šķērsielas. /pers. A/ sūdzībai pievienotajā videonovērošanas kameru ierakstā redzams, ka iespējams (jo videoierakstā nav skaidri saskatāms transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numurs) /pers. A/ vadītais transportlīdzeklis izbrauc pa labi uz Brīvības gatvi vietā, kur brauktuves labajā malā ir izkārtota braukšanas josla, kura paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem.

CSN 93.punktā noteikts, ja josla pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem apzīmēta ar 505. ceļa zīmi un 940. ceļa apzīmējumu un iekārtota brauktuves labajā pusē, un nav atdalīta no pārējās brauktuves ar nepārtrauktu ceļa apzīmējuma līniju, transportlīdzekļa vadītājam jānogriežas pa labi no šīs joslas. Šajā joslā atļauts iebraukt arī, lai pasažieri iekāptu transportlīdzeklī vai izkāptu no tā, ja tas netraucē pasažieru sabiedrisko transportlīdzekļu vai taksometru satiksmi, kā arī lai izbrauktu pa labi uz ceļa ar šādu joslu.

Izvērtējot videoierakstā redzamo, secināms, ka /pers. A/ konkrētajā vietā veica labo pagriezienu saskaņā ar CSN 93.punktā noteikto, proti, izbrauca pa labi uz ceļa ar sabiedriskajam transportam paredzētu joslu.

Izvērtējot konkrētā pārkāpuma būtību, norādāms, ka administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PF 278280 pieņemtā lēmuma pamatotību neietekmē tas, vai /pers. A/ brauca no G.Zemgaļa gatves, vai izbrauca uz Brīvības gatvi viņa norādītajā vietā, jo /pers. A/ konkrētajā gadījumā nav sodīts par izbraukšanu pa labi uz ceļa ar sabiedriskā transporta joslu, bet par braukšanu pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem.

Konkrētajā vietā ceļam ir divas braukšanas joslas. Ceļa zīme Nr.505 „Josla pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem" izvietota labās brauktuves labajā malā, kā arī virs braukšanas joslas, kas nozīmē, ka, saskaņā ar CSN 92.punktu, konkrētā braukšanas josla paredzēta tikai pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem.

No lietas materiāliem secināms, ka /pers. A/ vadītais transportlīdzeklis tika apturēts pie Krimuldas ielas. No vietas, kur /pers. A/ izbrauca pa labi uz Brīvības gatvi līdz Krimuldas ielai ir vismaz 240 metri, tāpēc secināms, ka tas ir pietiekoši liels attālums, lai pēc izbraukšanas uz sabiedriskajiem transportlīdzekļiem paredzētu joslu, pārkārtotos braukšanai atļautajā joslā.

Vienlaicīgi /pers. A/ norādāms, ka CSN 93.punktā norādīts, ka sabiedriskā transporta joslā atļauts iebraukt, lai izbrauktu pa labi uz ceļa ar šādu joslu, bet nobrauktie vismaz 240 metri pa joslu, kurā ir aizliegts braukt pārējiem transportlīdzekļiem, izņemot sabiedriskos transportlīdzekļus, nav traktējami kā izbraukšana uz ceļa, bet viennozīmīgi vērtējami kā braukšana pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem.

Pēc iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, novērtējot pierādījumus (/pers. A/ sūdzību, tai pievienoto videoierakstu un attēlus, administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PF 268280, jaunākā inspektora J.Rinkmana ziņojumu), atzīstams, ka /pers. A/ 2016.gada 9.jūnijā plkst.08.55 Rīgā, Brīvības gatvē pārkāpa CSN 92.punktu.

LAPK 22.pants nosaka, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cieņīšanas garā, kā arī, lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

LAPK 32.pants nosaka, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Ņemot vērā minēto, secināms, ka administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PF 278280 par /pers. A/ CSN 92.punkta pārkāpumu, sastādīts atbilstoši LAPK 248.panta prasībām, kā arī administratīvais sods piemērots likumīgi LAPK 149.^{7}panta sestajā daļā noteiktajā apmērā.

2016.gada 24.augustā tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2016.gada 5.augusta lēmumu Nr.659.

Sūdzībā norādīts, ka pārsūdz Lēmumu pilnā apmērā.

Lēmuma nepareizība izpaužas tādējādi, ka lēmuma pamatotību neietekmē tas, vai /pers. A/ brauca no G.Zemgaļa gatves, vai izbrauca uz Brīvības gatvi viņa norādītajā vietā. Šādam apgalvojumam nepiekrīt. Norāda, ka tas ir būtisks apstāklis, izvērtējot braukšanu konkrētajā situācijā. Proti, ja būtu izbraucis uz Brīvības gatves no G.Zemgaļa gatves, tad būtu bijusi iespēja uzreiz pārkārtoties no sabiedriskā transporta joslas pa kreisi uz atļauto joslu Brīvības gatvē, jo tur ir regulēts krustojums, kur transportlīdzekļu kustību ietekmē luksofors, attiecīgi - degot sarkanajam signālam transportlīdzekļiem Brīvības gatvē, nebūtu citu auto uz Brīvības gatves, kuri būtu aizņēmuši šo atļauto joslu. Tā kā /pers. A/ izbrauca uz Brīvības gatves no autostāvvietas pie veikala Elkor, tad atļautā josla bija pilnībā aizņemta ar transportlīdzekļiem, kas traucēja momentāni pārkārtoties uz atļauto joslu. Tādēļ nācās braukt pa sabiedriskā transporta joslu metrus 80 (nevis 240 metri, kā tas nepareizi norādīts Lēmumā), rādot kreiso pagriezienu un gaidot, kad kāds transportlīdzeklis atļautajā joslā /pers. A/ palaidīs šajā joslā.

Protokolā un Lēmumā nav norādīts un analizēts, ka pēc 80 metriem, kad beidzot viens transportlīdzekļa vadītājs /pers. A/ ielaida no sabiedriskā transporta joslas atļautajā joslā, /pers. A/ momentāni pārkārtojās uz atļauto joslu. Protokolā un Lēmumā arī nav norādīts un analizēts, ka jaunākais inspektors J.Rinkmanis tikai pēc tam, kad /pers. A/ bija iekārtojies atļautajā joslā, apturēja auto un lūdza piestāt. Šiem abiem apstākļiem ir būtiska nozīme šīs situācijas izvērtēšanā, jo šie abi apstākļi norāda, ka visi /pers. A/ manevri uz ceļa bija pilnīgi atbilstoši Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 „Ceļu satiksmes noteikumi" 93.pantam, kurš nosaka: „Ja josla pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem apzīmēta ar 505.ceļa zīmi un 940. ceļa apzīmējumu un iekārtota brauktuves labajā pusē, un nav atdalīta no pārējās brauktuves ar nepārtrauktu ceļa apzīmējuma līniju (..). Šajā joslā atļauts iebraukt: arī (..), lai izbrauktu pa labi uz ceļa ar šādu joslu."

Lēmumā aplami secināts, ka /pers. A/ izbraukšana uz sabiedriskā transporta joslas Brīvības gatvē, uzreiz uzsākot rādīt kreiso pagriezienu, lēnā kustībā pa sabiedriskā transporta joslu Brīvības gatvē 80 m, gaidot brīdi, kad kāds auto vadītājs no atļautās joslas /pers. A/ ielaidīs, būtu uzskatāma par braukšanu par sabiedriskā transporta joslu Ceļu satiksmes noteikumu 92.panta izpratnē. Pie tam, tā kā veica šādu izbraukšanu no Elkor autostāvvietas uz Brīvības gatves ļoti bieži, tad ir novērojis, ka Brīvības gatves atļautā josla, ne tikai darba dienās laikā no pl.8.00 līdz 19.00, gandrīz vienmēr ir pilnībā aizpildīta ar automašīnām - vai nu tām, kas turpina ceļu pa Brīvības gatvi, vai, kad tur ir sarkanais signāls - tām, kas nogriežas uz Brīvības gatves no Zemgala gatves. Tādējādi faktiskā situācija ir tāda, ka, izbraucot no Elkor autostāvvietas, nokļūt uzreiz momentāni atļautajā joslā Brīvības gatvē faktiski

nekad nav iespējams. Tas nozīmētu, ka no Elkor autostāvvietas izbraukšana tā, kā to „vēlētos" jaunākais inspektors J.Rinkmanis un Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka p.i. V.Mistre, faktiski nekad nevar notikt darba dienās no pl.8.00 līdz 19.00. Šis apstāklis (faktiskā situācija ar auto plūsmu šajā vietā darba dienās no pl.8.00 līdz 19.00) bija jāņem vērā gan jaunākajam inspektoram J.Rinkmanim, gan Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka p.i. V.Mistrei. Šīs administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros, protams, nebūtu jāanalizē ceļu satiksmes organizācija šajā vietā; t.sk. tāds absurds apstāklis, ka uz Rīgas galvenās un noslogotākās ielas - Brīvība gatves šajā vietā ir tikai viena braukšanai atļautā josla. Bet vienlaikus šādu apstākli nevar neņemt vērā, izvērtējot šīs lietas apstākļus un /pers. A/ „it kā" administratīvo pārkāpumu.

Savai sūdzībai pievienojis video ierakstu, kurš Lēmumā ir pieminēts. No Lēmuma teksta gan nav saprotams, vai Lēmuma pieņēmējs to ir ņēmis vai nav ņēmis vērā (piemēram, Lēmumā ir norāde, ka video ierakstā it kā neesot skaidri saskatāms numurs). No Lēmuma teksta „No vietas, kur /pers. A/ izbrauca pa labi uz Brīvības gatvi, līdz Krimuldas ielai ir vismaz 240 metri, tāpēc secināms (..)" jāsecina, ka Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka p.i. V.Mistre šo video ierakstu ir noskatījusies. Tas tātad nozīmē, ka viņa video ierakstā redzēja, ka tūlīt pēc izbraukšanas atļautā josla bija aizņemta ar citiem transportlīdzekļiem un ka /pers. A/ nebija iespējams pārkārtoties no sabiedriskā transporta joslas uz atļauto momentāni. Diemžēl šis apstāklis Lēmumā nav pat pieminēts.

Ievērojot minēto un 2015.gada 2.jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr.279 „Ceļu satiksmes noteikumi" 93.pantu, lūdz pilnībā atcelt Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2016.gada 5.augusta lēmumu Nr.659 „Par pārsūdzēto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PF 278280" un izbeigt lietu.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6}panta pirmo daļu sūdzības iesniedzējam un Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldei nosūtīts paziņojums par lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2016.gada 1.novembrī, vienlaicīgi izskaidrojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6}panta ceturtajā daļā noteikto, ka lietas dalībnieki var iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, lūgt izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus līdz 2016.gada 30.septembrim (lietas 30.lapa).

Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvalde tiesas noteiktā termiņā paskaidrojumus nav sniegusi, tiesai nav pieteikti citi ar lietas izskatīšanu saistīti pieteikumi vai lūgumi, kā arī nav lūgts izskatīt lietu tiesas sēdē.

Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6}panta pirmo daļu, tiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Tiesa, iepazinusies ar sūdzību un Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2016.gada 5.augusta lēmumu Nr.659, pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi sūdzības iesniedzēja argumentus, iestādes lēmuma motivāciju, atzīst, ka sūdzība ir noraidāma, bet iestādes lēmums atstājams negrozīts.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 288.panta pirmā daļa noteic, ka augstākas iestādes pieņemtu lēmumu persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, [..] var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc deklarētās dzīvesvietas, [...].

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6}panta septīto daļu tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj, vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods personai piemērojams.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}panta pirmo daļu, rajona (pilsētas) tiesai neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem ar lēmumu jāatceļ iestādes lēmums un lieta jānosūta iestādei jaunai izskatīšanai pēc piekritības, ja tiek konstatēts, ka:

1) lietu izskatījusi iestāde, kurai nebija tiesību attiecīgo administratīvo pārkāpumu lietu izskatīt;
2) lietas izskatīšanā pārkāptas tiesību normas, kas prasa paziņot administratīvā pārkāpuma lietas dalībniekam par lietas izskatīšanas vietu un laiku;
3) izskatot lietu, pārkāptas tiesību normas par lietvedības valodu;
4) lēmums nosaka to personu tiesības un pienākumus, kuras nav administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieki;
5) lietā nav pilna lēmuma.

Tiesa uzskata, ka konkrētajā lietā nepastāv Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}panta pirmajā daļā norādītie apstākļi, pamatojoties uz kuriem, neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem, ar lēmumu būtu jāatceļ iestādes lēmums un lieta jānosūta iestādei jaunai izskatīšanai pēc piekritības.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}panta otrai daļai rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;
2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;
3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;
4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 1.pants noteic, ka administratīvo pārkāpumu likumdošanas uzdevums ir aizsargāt sabiedrisko iekārtu, īpašumu, pilsoņu sociāli ekonomiskās, politiskās un personiskās tiesības un brīvības, kā arī komersantu, iestāžu un organizāciju tiesības un likumīgās intereses, noteikto pārvaldes kārtību, valsts un sabiedrisko kārtību, nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu precīzas un stingras ievērošanas garā, ieaudzināt viņos cieņas pilnu attieksmi pret citu pilsoņu tiesībām, godu un pašcieņu, pret sadzīves noteikumiem, apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību sabiedrības priekšā.

Minētā uzdevuma realizēšanai administratīvo pārkāpumu kodekss nosaka, kāda darbība vai bezdarbība atzīstama par administratīvo pārkāpumu, kādu administratīvo sodu, kāda institūcija (amatpersona) un kādā kārtībā var uzlikt personai, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9.panta pirmā daļa noteic, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdalīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīva atbildība.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{13}panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2008.gada 2.oktobra spriedumā lietā Nr. SKA-378/2008 22.punktā norādījis, ka Senāts, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, vairākkārt savos nolēmumos ir norādījis, ka no Eiropas Cilvēka

tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet, ka tiesas pienākums ir argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākuma detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa *(Senāta 2004.gada 23.novembra spriedums lietā Nr.SKA-216/2004 8.punkts; 2005.gada 22.novembra spriedums lietā Nr. SKA-378/2005 12.punkts).*

Tiesa atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[13]panta trešās daļas regulējumam atzīst, ka iestādes 2016.gada 5.augusta lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz administratīvā pārkāpuma (tā sastāvu) pastāvēšanu un sūdzības iesniedzēja vainu šī administratīvā pārkāpuma izdarīšanā konkrētā lietā ir pareizs un pietiekams. Līdz ar to tiesai nav nepieciešams to pārvērtēt un vēlreiz analizēt.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.[1]pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Iepazīstoties ar tiesā saņemto sūdzību, tiesa konstatē, ka minētā sūdzība pēc tās būtības un satura ir analoga sūdzībai, kas iesniegta Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldei 2016.gada 17.jūnijā, pārsūdzot 2016.gada 9.jūnija VP GKPP SDP Satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroja Speciālo uzdevumu nodaļas jaunākā inspektora J.Rinkmaņa lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PF 278280. Tiesai iesniegtajā sūdzībā, sūdzības iesniedzējs nav norādījis uz jauniem faktiem vai argumentiem, kuri nebūtu zināmi un izvērtēti Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka p.i. V.Mistres lēmumā, kura motivācijai tiesa pievienojas pilnībā.

2016.gada 9.jūnijā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols PF 278280 par to, ka /pers. A/ vadījis transportlīdzekli pa joslu, kas paredzēta sabiedriskajam transportam, tādējādi pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 92.pantu. Sūdzības iesniedzējs, parakstot protokolu, norādījis, ka ,,iebraucis minētajā joslā saskaņā ar CSN 93.panta prasībām. Ir iebildumi pret konstatēto" (lietas 5.lapa).

Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[7]panta sestās daļas, nepieciešams konstatēt, vai persona ir vadījusi transportlīdzekli pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem.

Konkrētajā vietā ceļam beidzas divas braukšanas joslas un sākas sabiedriskā transporta josla. Ceļa zīme Nr.505 „Josla pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem" izvietota labās brauktuves labajā malā, kā arī virs braukšanas joslas, kas nozīmē, ka, saskaņā ar CSN 92.punktu, konkrētā braukšanas josla paredzēta tikai pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem.

Noskatoties videoierakstu, kas pievienots administratīvās lietas pārkāpuma materiāliem, tiesa konstatē, ka baltas krāsas Lexus automobilis izbrauc no šķērsielas no autostāvvietas pie veikala Elkor uz Brīvības gatvi, kur sākas josla, kas ir paredzēta sabiedriskajam transportam, savukārt kreisā josla ir aizņemta ar transportlīdzekļiem. Labajā joslā, kuras turpinājumā sākas sabiedriskā transporta josla arī stāv transportlīdzeklis un gaida, kad viņu ielaidīs kreisajā joslā. Kā minētais transportlīdzeklis iekļaujas transportlīdzekļu plūsmā kreisajā joslā un automašīnai /TL marka/ vairāk šķēršļu priekšā nav, tas veicot labo pagriezienu uzreiz nogriežas uz labo joslu un uzņemot ātrumu, nemaz negaidot, kad kāds transportlīdzeklis viņu palaidīs kreisajā joslā, aizbrauc.

Līdz ar to neatbilst lietas apstākļiem sūdzībā norādītais, ka sūdzības iesniedzējam nācies lēnā kustībā braukt pa sabiedriskā transporta joslu, gaidot, kad kāds transportlīdzeklis viņu palaidīs kreisajā joslā.

No videoieraksta nav redzams, kādu attālumu veica Lexus automobilis – 80 vai 240 metrus, bet minētajam attālumam nav izšķirošas nozīmes, jo, lai konstatētu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[7]panta sestās daļas pārkāpumu, nav nepieciešams konstatēt kādu ceļu posmu persona ir nobraukusi, bet gan pašu faktu, ka persona neatļauti ir atradusies uz joslas, kas paredzēta sabiedriskā transporta kustībai.

Tiesa ņem vērā to, ka, izgriežoties no šķērsielas, sūdzības iesniedzējs pat nemēģināja gaidīt, kad viņu kāds transportlīdzeklis palaidīs, bet, uzņemot ātrumu, aizbrauca pa sabiedriskā transporta joslu.

Tiesa uzskata, ka sūdzības iesniedzējam bija iespējams ieņemt kreiso braukšanas joslu, izgriežoties no šķērsielas, apstājoties vai ļoti lēni turpinot kustību, un rādot kreiso pagriezienu, gaidīt, kad viņu ielaidīs kreisajā joslā, nepārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumus, līdz ar to tiesa sūdzības iesniedzēja darbības vērtē kā braukšanu pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajam transportam, nevis par manevriem, kas veikti saskaņā ar CSN 93.punktu.

2015.gada 2.jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr.279 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - CSN) 92.punkts noteic, ja ceļš apzīmēts ar 505., 507., 509. vai 510. ceļa zīmi, pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem, pārējo transportlīdzekļu vadītājiem aizliegts braukt un apturēt transportlīdzekli šajā joslā, izņemot taksometrus, attiecīgi reģistrētus elektromobiļus, kuriem uzstādītas speciālas nozīmes transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numura zīmes, un, ja kāda no minētajām zīmēm uzstādīta kopā ar 824. papildzīmi, - arī velosipēdus.

Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[7]panta sestajā daļā - par braukšanu pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam 40 *euro* apmērā.

CSN 298.[4]punkts nosaka, ka 505.ceļa zīme „Josla pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem" paredzēta tikai pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem un taksometriem, kuri brauc vienā virzienā ar pārējo transportlīdzekļu plūsmu. Zīmes darbība attiecas uz joslu, virs kuras zīme uzstādīta. Ja zīme uzstādīta ceļa labajā pusē, tās darbība attiecas uz labo braukšanas joslu.

CSN 93.punktā noteikts, ja josla pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem apzīmēta ar 505. ceļa zīmi un 940. ceļa apzīmējumu un iekārtota brauktuves labajā pusē, un nav atdalīta no pārējās brauktuves ar nepārtrauktu ceļa apzīmējuma līniju, transportlīdzekļa vadītājam jānogriežas pa labi no šīs joslas. Šajā joslā atļauts iebraukt arī, lai pasažieri iekāptu transportlīdzeklī vai izkāptu no tā, ja tas netraucē pasažieru sabiedrisko transportlīdzekļu vai taksometru satiksmi, kā arī lai izbrauktu pa labi uz ceļa ar šādu joslu.

Tiesa norāda, ka jēdziens ,,iebraukt" sabiedriskajiem transportlīdzekļiem paredzētajā joslā nenozīmē braukt pa šo joslu.

Tiesa, izvērtējot lietas materiālus to kopumā un savstarpējā sakarībā, atzīst, ka konkrētajā gadījumā nav pamata apšaubīt administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētos apstākļus. Tiesa atzīst, ka administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts pamatoti, tādējādi secina, ka sūdzības iesniedzējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par CSN 92.punkta prasību neievērošanu, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[7]panta sestajā daļā.

Tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzējam administratīvais sods piemērots pamatoti un tiesiski, līdz ar to, ievērojot administratīvā soda preventīvo raksturu, uzskata, ka tas sasniedz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.pantā noteikto mērķi - administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Tiesa atzīst, ka, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu par sūdzības iesniedzēja saukšanu pie administratīvās atbildības, ir ievēroti Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.panta pirmās daļas nosacījumi, kas noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Administratīvais sods par minēto pārkāpumu izdarīšanu sūdzības iesniedzējam uzlikts 40 *euro* apmērā, kas atbilst Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{7}panta sestajā daļā noteiktajai sankcijai, kas paredzēta transportlīdzekļa vadītājam.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2016.gada 5.augusta lēmums Nr.659 ar kuru /pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības, ir likumīgs un pamatots un tā atcelšanai nav pamata.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6}pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{13}, 289.^{17} un 289.^{18} pantu, tiesa

n o s p r i e d a

Noraidīt /pers. A/ sūdzību**.**

Atstāt negrozītu Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2016.gada 5.augusta lēmumu Nr.659 par pārsūdzēto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PF 278280.

Sprieduma norakstu nosūtīt sūdzības iesniedzējam un iestādei, kuras lēmums ir pārsūdzēts.

Spriedums sastādīts un pieejams 2016.gada 1.novembrī.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā, Siguldā, Šveices ielā 27.

Tiesnese *(personiskais paraksts)* A.Ilstere